

[Justitsministeren.]

materiale, som politiet har indsamlet, kan tilintetgøres, hvis en tvangssituation nødvendiggør det.

Det fremgår af betænkningen, at udvalgsflertallet har lagt vægt på at understrege, at ansvaret for efterretningstjenestens virksomhed også fortsat må påhvile justitsministeren. Det kan jeg selv sagt ikke afvise; jeg skal vende tilbage til spørgsmålet om et øjeblik.

Jeg må her indskyde en bemærkning til det ærede medlem hr. Holmberg. Det ærede medlem sagde indledningsvis, at kartoteker har vi, det ved vi, og det vil vi altid have, og selv om det blev sagt, at vi ikke havde det, ville vi have dem alligevel. Kan man tillade sig en sådan udtalelse? Ja, det kan man altså. Det koster jo ingenting.

Det ærede medlem var kritisk over for, at højtstående embedsmænd skulle deltage i det nedsatte kontroludvalgs forhandlinger. Derom vil jeg gerne sige, at det må være ubetinget nødvendigt, at det kontroludvalg, som skal tage ansvar for videregivelse af oplysninger, hvor politiet ønsker dem videregivet, er vejledet om de hensyn, der må tages i betragtning ved den konkrete sags afgørelse. Derfor kan det efter mit skøn ikke være anderledes; men det er udtrykkeligt understreget, at afgørelsen ligger hos udvalget, eventuelt hos dets flertal.

Til det ærede medlem hr. O. Mathiasen skal jeg sige, at uanset den sagnomspundne helt, der er hans kilde, så kender jeg intet til en interneringslejr. I hvert fald er vi slet ikke ved at indrette nogen for det ærede medlem; han er jo aldeles ufarlig.

Må jeg så yderligere sige følgende. Der var forud for og under debatten ved dette forslags første behandling fremført i dele af dagspressen en række konkrete sager. En del af sagerne har vi kunnet identificere, og en del af dem har vi ikke kunnet identificere. Jeg mener det ikke berettiget her i et offentligt folketingsmøde at gentage den gennemgang af de konkrete sager, som blev foretaget i udvalget, ej heller i de undtagelsestilfælde, hvor de pågældende måtte have meldt sig ved navn; det vil være mest skånsonst for de pågældende, at dette ikke sker. Men jeg tror, det er udvalgets almindelige opfattelse, at der blev ikke ret meget tilbage af det, der var skrevet. De få tilfælde,

hvor der var hold — det vil jeg gerne sige ganske åbent — vedrører Grønland, og her er en ændring jo bebudet og gennemført.

Det ærede medlem hr. Thestrup pegede på en ting, som jeg gerne vil understrege, en ting, som vi har også diskuteret i udvalget. Det drejer sig om, at det til denne form for politivirksomhed — så vanskelig og delikat, som den er — er overordentlig vigtigt, at vi får de bedst egnede folk, og at politimestrene tager den side af deres arbejde alvorligt. Det spørgsmål vil blive drøftet med efterretningstjenesten og med politimestrene, også på den foranledning, forhandlingerne i udvalget har givet.

Jeg har dernæst et par bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsens særbetænkning. Det ærede medlem udtaler her, at kartotekerne savner eksistensberettigelse. Må jeg ikke her indskyde den bemærkning, at det er en misforståelse, hvis man tror, at efterretningstjenestens materiale består af kartotekskort, som man næsten mekanisk kan affotografere eller afskrive. Så let og så let tilgængeligt er det ikke. I virkeligheden er det, man kalder kartotekerne, en navnejournal, som man vel i øvrigt fører den i alle større og mindre institutioner, men altså en navnejournal, som henviser til bestemte sager. Der skal altså, når oplysninger skal afgives, foretages et kritisk aktuddrag.

Det har ikke beroliget det ærede medlem, at regeringen foreslår oprettet et kontrolorgan; han siger simpelt hen, at dette kontrolorgan ikke kan afhjælpe borgernes risiko; de vil fortsat være retsløse over for myndighedernes brug af disse hemmelige kartotekers måske ganske misvisende oplysninger. Holder nu denne bedømmelse — i betragtning af de opgaver, der er pålagt det påtænkte kontrolorgan? Jeg mener det ikke.

I sin særbetænkning bebrejder det ærede medlem mig, at jeg har nægtet at besvare stillede spørgsmål, spørgsmål, som det ærede medlem og også andre har stillet i folketingsudvalget. Over for denne anklage vil jeg gerne sige, at det udvalg, som har været nedsat, havde den ganske begrænsede opgave at tage stilling til, om der skulle nedsættes et folketingsudvalg til at undersøge politiets efterretningstjenestes virksomhed. Jeg bebrejder det ærede medlem, at han prøvede at få det nedsatte udvalg til